

ЖУРНАЛ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ РУМУНІЇ
ДЛЯ МАЛЯТ-ДОШКІЛЬНЯТ

№ 33

ЛЮТИЙ

2025

БДЖІЛКА

Снігова баба

О. П'єнегіна

Сніжну бабу ми ліпили,
На санчата посадили.
Повезем її гуляти,
А вона від нас – тікати.

Ми за нею скоком, скоком,
А вона все боком, боком,
За щось зачепилася,
З гірки покотилася.

ДУЖАЯННИЙ ЧАЙ ТІТОНЬКИ ЗАВІРЮХИ

Лана Ра

Колись, коли я була маленькою. Так це було давно і саме взимку. Я споглядала у вікно на повільний танок падаючих з неба сніжинок. Враз, сніжинки закрутилися, заметушилися і зібралися у віхолу. А повітрям, крізь хмару сніжинок хутко наближалася висока жіночка у довгому срібному вбранні. Її пухнасте срібне волосся розвивалося так само як і снігова хуртовина. Без усякого сумніву, то була тітонька Завірюха. Було видно, що вона поспішала. Летіла стрілою і бубоніла собі під ніс:

– Скільки можна, я не можу так працювати. Прокинувшись, я не встигаю навіть чашку білого чаю випити. Це не умови для роботи, це знущання над моїм організмом над моєю нервовою системою.

Мені стало її дуже жаль, я прочинила вікно і звернулася до неї:

– Тітонько Завірюхо, а ви заходьте до мене, і ми спокійно поп'ємо чаю. На мою думку, за цей час нічого страшного не трапиться. А ви така відповідальна і швидка, що заслуговуєте на чашечку вашого улюбленого білого чаю.

Завірюха зупинилася, замислилася:

– Дійсно, дякую тобі, дівчинко.

– Прошу до столу, залазьте у прочинене вікно, – запросила я Завірюху.

– Ні, дякую, справжня жінка повинна заходити тільки через двері.
Я ж не схожа на троля?

Коли Завірюха сіла зі мною за стіл, вона попросила чайник, насипала туди листя білого чаю, який завжди був у неї у срібному мішечку.

– Залий, будь ласка, холодною водою.

Я послухалася, а потім зауважила:

– Ая думала, що чай завжди заливають кип'ятком.

– Ти мене дивуєш, дівчинко. То звичайний чай, а це справжнісінький білий чай.

– А-а-а! – протягнула я.

– Не а-а-а, а давай чашки будемо чай розливати.

Від першої краплі пішов неймовірно приємний аромат.

– Це аромат пелюсток білих лілей, які ростуть в саду вічної мерзлоти, – повільно з захопленням вимовила Завірюха, вдихаючи аромат.

І дійсно, такого смачного чаю я ще ніколи не пила. Свою гостю я пригостила цукерками. Вони їй сподобались. Смакуючи чай з цукерками, Завірюха почала жалітися:

– От знаєш, важко стало працювати. Ніхто не розуміє, що підіймати зі землі сніг, або вирувати ним у повітрі – це важка робота. Всім здається, що я просто гуляю. І з цього приводу можна до мене телефонувати у будь-який час і казати: «Терміново, вас викликають». А я хочу спокійно прокинутися, потягнутися і випити чашечку білого чаю. А ж ні, я лечу, біжу. Ношу зі собою мішечок з чаєм, а заварити собі його ніде не можу. Бо всі водойми вкриті кригою. От так і проходять мої дні без жодної краплинки чаю.

Закінчивши жаління, Завірюха з насолодою заплющила очі і зробила невеликий ковток чаю.

– У мене є гарна ідея, – промовила я. – А давайте, кожного ранку, ви приходитимете до мене і ми будемо разом пити білий чай. Ви мене пригощатимете вашим смачним напоєм, а я вас солодкими цукерками.

– Цукерки, дійсно, дуже смачні. Я не проти.

З того дня кожного зимового ранку Завірюха, як справжня жінка, заходила крізь двері, я до того часу готувала чайник і прохолодну воду, дві чашки та солодкі цукерки, і ми пили духмяний чай. Кожного разу Завірюха приносила новий ароматний чай із квітів та листочків рослин саду вічної мерзлоти.

Але одного ранку, коли я прокинулася, снігу за вікном не було. На підвіконні лежала пелюстка білої лілеї, і на ній було написано рівним красивим почерком:

«Мила, дівчинко.

Мої робочі дні скінчилися. У мене канікули. Побачимось 1 грудня.

З повагою, Завірюха.

Трохи не забула. Будь так ласкава, іноді клади цукерку на підвіконня. Ворона мені передасть її. А цю пелюстку лілеї розділи на багато-багато малесеньких шматочків.

І можеш інколи заварювати собі білий чай.

До зустрічі».

БУКВА Й

① Оранжевим кольором обведіть букву «Й», зеленим — «й».

молодий

добрий

дубовий

Йовілла

край

Йосип

гай

свій

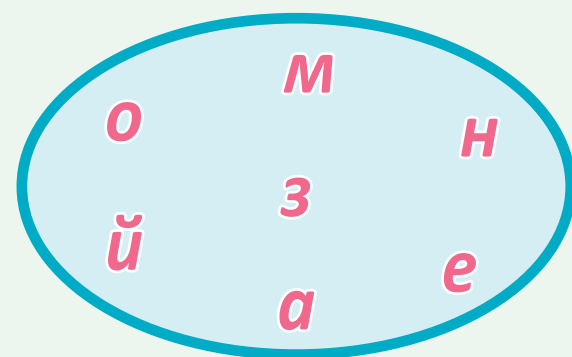
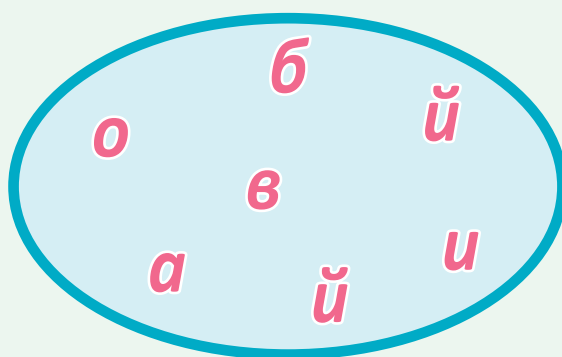
Йов

② З'єднайте слово з малюнком, де є відповідні букви.

байовий

майонез

знайомий

Обведіть предмети,
що містять букву „Й”!

ЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙ

ЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙ

ЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙ

ЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙ

ЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙ

ЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙ

ЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙ

ЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙ

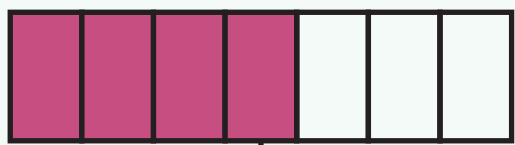
ЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙ

ЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙЙ

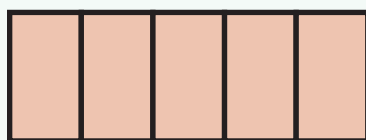
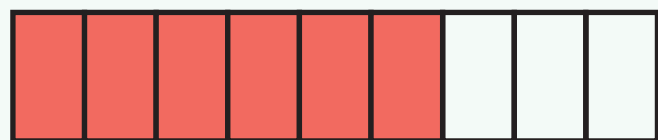
ПОВТОРЕННЯ

РОЗВ'ЯЗУЄМО ВІПРАВЛІ!

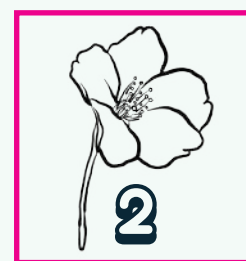
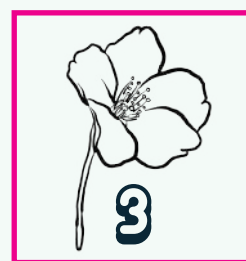
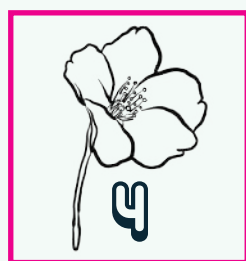
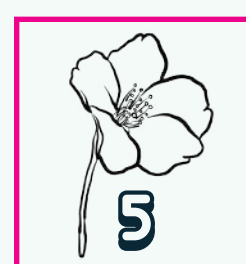
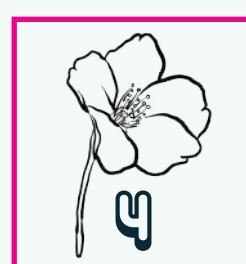
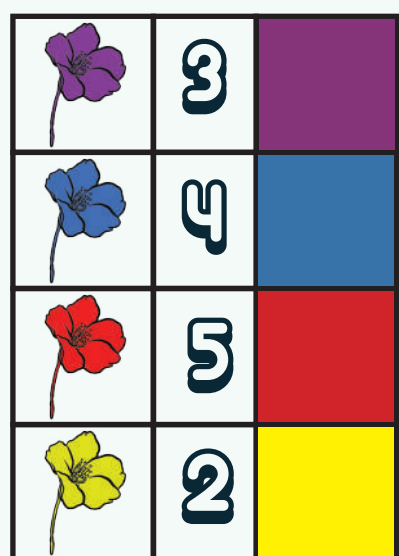
1 Запишіть число, яке відповідає кількості кольорових клітинок.

4

2 Розфарбуйте квіти, дотримуючись інструкції.

3 На кожному сонечку замалюйте вказану кількість крапок.

2

7

9

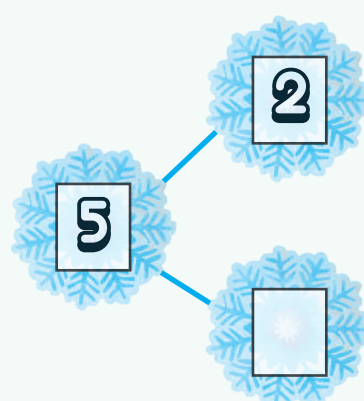
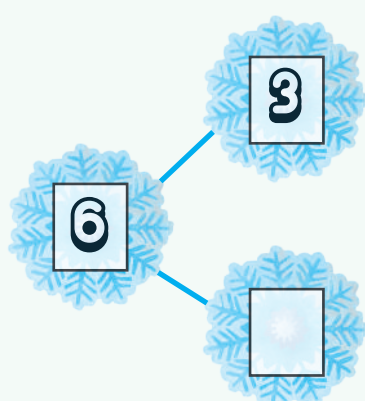
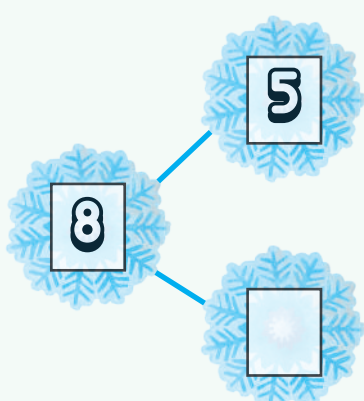
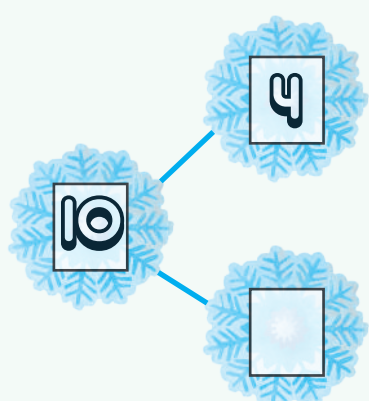

4

5

4 Заповніть порожні клітинки відповідними цифрами.

Зима на вулиці

Як ви, мабуть, помітили,
малюнок зими на вулиці
незакінчений.
Домалюйте його!

**Допоможіть діткам дістатися
до хатини.**

ІНТЕРАКТИВНІ ВПРАВИ

ОБВЕДИТЬ МАЛЕНЬКИХ СНІГОВИКІВ, А ПІД ВЕЛИКИМИ
НАМАЛЮЙТЕ ЗІРКУ.

РОЗФАРБУЙТЕ МАЛЮНКИ, ЗАСТОСОВУЮЧИ КОДИ,
ЯК ПОКАЗАНО НА ЗРАЗКУ.

